

Regionsudvalgets udtalelse: »EU og international biodiversitet for tiden efter 2010«

(2010/C 267/08)

REGIONSUDVALGET

- er bekymret over de alvorlige følger, både af moralske grunde og fordi det er nødvendigt at sikre økonomisk og social stabilitet, afbøde klimaændringen og opfylde millenniumudviklingsmålene;
- understreger, at hvis biodiversiteten skal beskyttes på EU- og verdensplan forudsætter det, at de lokale og regionale myndigheder har tilstrækkelige menneskelige, finansielle og tekniske midler til rådighed, som er afstemt efter deres ansvarsområder og står mål med deres indsats for at bremse tabet af biodiversitet. Udvalget opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at foregå med et godt eksempel;
- opfordrer til, at EU's 2020-biodiversitetsstrategi koncentrerer sig om et begrænset antal delmål, herunder landbrug, fiskeri og havmiljø, landanvendelse, ødelæggelse og fragmentering af levesteder, og giver de lokale og regionale myndigheder mulighed for at bedømme deres eget bidrag og iværksætte korrigerende foranstaltninger rettidigt;
- slår til lyd for en væsentlig forøgelse af de finansielle midler i EU's budget for perioden efter 2013 med henblik på at nå målsætningerne og tilskynder Kommissionen til at optimere udnyttelsen af EU-midlerne, navnlig ved at råde bod på den nuværende underudnyttelse af strukturmidlerne til biodiversitet og miljø og at undersøge mulighederne for at forbedre effektiviteten af den integrerede model for finansiering af biodiversitet og Natura 2000;
- opfordrer EU og Kommissionen til at undersøge muligheden for, at Regionsudvalget kan blive observatør i EU's delegation til COP 10 for således at sikre, at de lokale og regionale myndigheders stemme repræsenteres på en hensigtsmæssig måde, og er villigt til at bidrage ved at fremme decentralt udviklings samarbejde på dette område;
- opfordrer COP 10 til at lade den strategiske plan 2011-2020 ledsage af en specifik beslutning for de subnationale myndigheder, inklusive en handlingsplan for lokale myndigheder og biodiversitet 2011-2020 for yderligere at styrke og udnytte det betydelige bidrag fra de subnationale myndigheder i forbindelse med gennemførelsen af CBD's strategiske plan.

Ordfører:	Linda Gillham (UK/AE), Medlem af Runneymede Borough Council
Basisdokument:	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget – Mulighederne for en EU-strategi og mål for biodiversitet for tiden efter 2010
	KOM(2010) 4 endelig

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

A. Generelle bemærkninger

1. mener, at beskyttelse af biodiversitet er af afgørende betydning for menneskets sundhed og velvære såvel direkte som indirekte i kraft af de tjenester, vi modtager fra økosystemet. Alle har ret til at nyde godt af et sundt og bæredygtigt miljø, hvilket kræver bevarelse og bæredygtig udnyttelse af biodiversiteten med respekt for den centrale rolle, som biodiversiteten spiller i den verdensomspændende kamp mod sult og for fødevarer sikkerhed. Udvalget er bekymret over de alvorlige følger, som det stigende tab af biodiversitet inden for økosystemerne vil få for de nuværende og kommende generationer, både af moralske grunde og fordi det er nødvendigt at erkende biodiversitetens iboende værdi, sikre økonomisk og social stabilitet, afbøde klimaændringen og opfylde millenniumudviklingsmålene;

2. støtter i tillæg til fremhævelsen af naturens iboende værdi som menneskets arv, at arbejdet med den økonomiske evaluering af biodiversitet og økosystem-tjenester fremmes og indarbejdes i de politiske beslutninger. Udvalget bifalder, at den internationale undersøgelse om økosystemers og biodiversitetens økonomi («The Economics of Ecosystems and Biodiversity») har øget forståelsen for den økonomiske værdi af biodiversitet og det faktum, at det at lade stå til har en alt for stor finansiel omkostning. Regionsudvalget bifalder, at den lokale og regionale dimension vil blive specifikt behandlet i ovennævnte undersøgelses D 2-rapport for administratorer;

3. påpeger, at EU's og de internationale 2010-mål har været afgørende for iværksættelsen af nyttige tiltag til fordel for biodiversitet på lokalt og regionalt plan i hele verden. Der findes mange eksempler på god praksis i hele EU. Udvalget er dog alvorligt bekymret over, at hverken EU's eller de globale 2010-mål for biodiversiteten er blevet nået som følge af den åbenlyse kløft mellem de erklærede ambitioner og de faktisk gennemførte aktiviteter;

4. er af den opfattelse, at hvis målene om beskyttelse af biodiversitet skal opfyldes, er det vigtigt for de offentlige myndigheder, herunder lokale og regionale myndigheder, at finde en balance mellem udviklingspolitikker og biodiversitetsmål og tilskynde til brug af incitamenter til at fremme bevarelsen af biodiversiteten.

Inddragelse af de lokale og regionale myndigheder i en bedre forvaltning og kommunikation

5. fremhæver de lokale og regionale myndigheds rolle, når det gælder at stoppe tabet af biodiversitet og iværksætte strategier for beskyttelse af biodiversiteten i deres respektive regionale og lokale områder. Dette skal ses i lyset af de nylige resultater af en Eurobarometer-undersøgelse om europæernes holdning til biodiversitet, der blev offentliggjort i marts 2010, og ifølge hvilken kun 38 % af europæerne forstår betydningen af termen, og kun 17 % føler sig direkte berørt af tabet af biodiversitet. Udvalget bekræfter i den henseende sin vilje til at fremme projekter til bevarelse af biodiversitet og bidrage til at øge interessen hos borgerne på lokalt og regionalt niveau og skabe synergivirkninger mellem interessenter og offentlige myndigheder og i den forbindelse afholde arrangementer under Open Days 2010;

6. understreger, at en verdensomspændende beskyttelse af biodiversiteten forudsætter, at de lokale og regionale myndigheder har tilstrækkelige menneskelige, finansielle og tekniske midler til rådighed, som er afstemt efter deres ansvarsområder og står mål med deres indsats for at bremse tabet af biodiversitet. De regionale og lokale myndigheder er bedst i stand til at hjælpe lokalsamfundene med at bevare deres lokale miljø og bistå de frivillige organisationer, der arbejder med at motivere og engagere offentligheden i bevarelsen af det naturlige miljø. Af andre relevante ansvarsområder kan nævnes uddannelse, sundhed og velvære, fysisk planlægning og ejendomsret til jord. Udvalget opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at foregå med et godt eksempel;

7. er af den opfattelse, at FN's internationale år for biodiversitet i 2010 vil styrke den politiske vilje på europæisk og internationalt plan til at håndtere den globale biodiversitetskrise og samtidig fremme en aktiv deltagelse af lokale og regionale myndigheder;

8. stiller sig positivt til de projekter, som mange regionale og lokale myndigheder har lanceret for at bidrage til beskyttelsen af biodiversitet, såsom projekter til oprettelse af beskyttede naturområder og genoprettelse af truede levesteder, bevarelse af vådområder og andre økosystemer, anlæggelse af grønne bæltter eller byplanlægning efter kriterier for bevarelse af biodiversitet, og for at bevidstgøre deres borgere om biodiversitet, såsom konkurrencer om bedste haver og grønne arealer i byområder. Haver i boligområder udgør et vitalt tilflugtssted for fugle, dyr og andre vigtige organismer og spiller en afgørende rolle med at nedkøle og filtrere luft og lagre kulstof.

B. Hen imod en EU-biodiversitetsstrategi for 2020

9. bifalder 2050-visionen samt de nye og ambitiøse 2020-mål om at stoppe tabet af biodiversitet og forringelsen af økosystemtjenesterne i EU inden 2020 og så vidt muligt genoprette dem, samtidig med at EU øger sin indsats for at afbøde tabet af den globale biodiversitet som besluttet af Rådet (miljø) den 15. marts 2010 og godkendt af Det Europæiske Råd den 25.-26. marts 2010. Dette vidner om EU's fornyede tilsagn om at levere håndgribelige resultater;

10. er imidlertid bekymret over, at biodiversiteten inden for rammerne af EU 2020-strategiens mål underordnes udviklingen i den økonomiske vækst og jagten på en kulstoffattig økonomi i stedet for at blive vurderet i sin egen ret;

11. glæder sig over inddragelsen af økosystemtjenesterne under 2020-målet med det formål via genetableringen at få vendt udviklingen, således som anbefalet af udvalget. Regionsudvalget anmoder i denne forbindelse imidlertid Kommissionen og medlemsstaterne om at præcisere, hvordan den begrænsning af målsætningen, der ligger i formuleringen »så vidt muligt [at] genetablere dem«, skal fortolkes på lokalt og regionalt plan;

12. er enig med Rådet i, at der nu er brug for omgående og effektive tiltag for at undgå alvorlige økologiske, økonomiske og sociale følger;

13. erkender, at dette udgør et vigtigt skridt for at bevise EU's vilje til at handle og »vise et godt eksempel« på den tiende konference mellem parterne (COP 10) i konventionen om biodiversitet (CBD) i Nagoya i oktober 2010;

14. støtter Rådets opfordring til Kommissionen om at udarbejde en EU-biodiversitetsstrategi for 2020, der tager højde for resultaterne af COP 10 i konventionen om biodiversitet;

15. fremhæver, at EU's 2020-biodiversitetsstrategi kun vil kunne opfylde de europæiske og internationale mål for biodiversitet på lokalt niveau efter 2010, hvis den målrettet støtter de lokale og regionale myndigheder og andre arealbrugere samt jordejere. Strategien er nødt til at råde bod på den nuværende underudnyttelse af strukturfondene til miljøspørgsmål og biodiversitet og fremme udvekslingen af bedste praksis for at styrke de regionale og lokale myndigheders indsats i felten. Fremme af god praksis blandt myndighederne og etablering af et forum for at indkredse fælles problemer og udveksle løsningsforslag til biodiversitetsproblemer vil bidrage til kapacitetsopbyggelsen inden for de lokale og regionale myndigheder;

16. glæder sig over, at udvalgets opfordring til etablering af en »økologisk infrastruktur«⁽¹⁾ er blevet taget op af Rådet⁽²⁾, idet der

(1) CdR 22/2009 fin.

(2) Konklusioner fra mødet i Rådet (miljø) den 15. marts 2010.

herved er banet vej for, at Kommissionen kan udarbejde en EU-strategi for en økologisk infrastruktur efter 2010. Af hensyn til nærhedsprincippet bør en sådan strategi inkludere et decentralt perspektiv og give mulighed for at integrere allerede eksisterende initiativer, navnlig af lokal og regional art.

De lokale og regionale myndigheders rolle i forbindelse med fremme af en EU-biodiversitetsstrategi for 2020

17. understreger, at den nye EU-biodiversitetsstrategi for 2020 kan blive en succes, hvis alle aktører og lokale interessenter deltager i politikudformningen og -gennemførelsen efter en model for reel forvaltning på flere myndighedsniveauer. Det er vigtigt at samle samtlige interessenter, der deltager i beskyttelsen af biodiversiteten og økosystemerne, herunder videnskabelige eksperter, aktører med ansvar for handlingsplaner for biodiversitet, ngo'er og uddannelsesmyndigheder;

18. understreger nødvendigheden af at gennemføre fugle- og habitatdirektiverne fuldt ud også på regionalt og lokalt plan, fremskynde etableringen og den fulde gennemførelse af Natura 2000-nettet, sørge for en passende finansiering under hensyntagen til, at biodiversiteten ikke er lige stor over hele EU, samt gennemføre effektive forvaltnings- og genopretningsforanstaltninger;

19. bifalder i den sammenhæng Rådets (miljø) opfordring af 15. marts til at anlægge en parcipatorisk tilgang, der vil »generere nødvendige og komplementære bottom up-initiativer fra dem, der direkte forvalter areal- og havanvendelsen, navnlig i lokalsamfund«;

20. fremhæver de lokale og regionale myndigheders centrale rolle i bevidstgørelsen af borgerne om betydningen af biodiversitet og efterlyser større støtte fra medlemsstaterne i gennemførelsen af EU- og national lovgivning;

21. opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at udarbejde biodiversitetsprogrammer og til at tage hensyn til biodiversitetsmålene i forbindelse med planlægningen og godkendelsen af landanvendelse, fremme udvidelsen af grønne områder, undgå at forringe jordbunden, beskadige økosystemerne og fragmentere landskaber og levesteder, mindske de negative virkninger af klimaændringer og finde måder til at kombinere genoprettelse eller anlægning af naturhabitater med initiativer inden for fysisk planlægning og landanvendelse. Regionsudvalget påpeger på den anden side, at hvad angår tyndtbefolkede områder og områder med god adgang til grønne områder, hvor store arealer allerede er naturbeskyttede, er det vigtigt at definere denne naturbeskyttelse nærmere og øge dens kvalitet samt forbedre samspillet med den øvrige landanvendelse;

22. mener, at Rådets erkendelse af behovet for at arbejde for en styrkelse af udvekslingen af bedste praksis for at sikre den bedst mulige udnyttelse af ressourcerne i bekæmpelsen af biodiversitetstab er indbærende, at EU og medlemsstaterne bør øge deres støtte til de lokale og regionale myndigheders udveksling af bedste praksis;

23. støtter de initiativer og netværk, der dels fremmer opnåelsen af de målsætninger, som de lokale og regionale myndigheder frivilligt har forpligtet sig til at opnå, dels sikrer udbredelsen af bedste praksis på europæisk niveau, f.eks. LIFE +-projektet »europæiske biodiversitetsshovedstæder«.

Indarbejdelse af beskyttelse af biodiversitet i nøglesektorer

24. noterer, at beskyttelse af biodiversitet og økosystemtjenester er et tværgående tema, som kræver en systematisk tilgang, hvor de forskellige aktører på samtlige niveauer skal samarbejde;

25. gentager de sektorspecifikke anbefalinger, som er medtaget i dets udtalelse om »Et nyt afsæt for at stoppe tabet af biodiversitet«⁽³⁾, og påpeger, at det kun ville være muligt at beskytte biodiversiteten på en effektiv og robust måde, hvis denne beskyttelse blev indarbejdet i en bredere strategi og politikker vedrørende de nøglesektorer, som er ansvarlige for ødelæggelsen af levesteder, fragmentering og forringelse som følge af ændret landanvendelse, forurening osv. Der er tale om landbrug/skovbrug, energi, transport, klimaændringer, regionaludvikling og fysisk planlægning. Tilsvarende skal alle internationale handelsaftaler, der berører EU, tage højde for og afbøde tab af biodiversitet;

26. minder om sin opfordring til medlemsstaterne om at tilrettelægge deres skatte- og afgiftspolitik på en måde, der i højere grad gavner biodiversiteten, f.eks. i kraft af en nedsættelse af momsen på økologiske produkter, produkter med oprindelse i Natura 2000-områder eller gennem fjernelse af skatter, afgifter og støtte, der medfører biodiversitetsskadelig adfærd;

27. understreger, at beskyttelse og genoprettelse af biodiversiteten skaber en række omkostningseffektive muligheder for afhjælpning af eller tilpasning til klimaændringerne, f.eks. i forbindelse med oprettelsen af grønne korridorer med det formål at udvikle og genoprette vådområder, genskabe de oprindelige flodløb, fremme grønne tage samt etablere et netværk mellem vigtige biotoper.

Fastsættelse af fornuftige delmål og indikatorer og iværksættelse af omkostningseffektive foranstaltninger til opnåelse heraf

28. opfordrer Kommissionen til at koncentrere sig om et begrænset antal delmål, som klart og tydeligt fremstiller strategien og giver de lokale og regionale myndigheder mulighed for at bedømme deres eget bidrag og iværksætte korrigerende foranstaltninger rettidigt. Disse delmål skal flytte deres fokus fra situationsrelaterede mål, der er vanskelige at måle, til »belastningsrelaterede« mål. Antallet af delmål bør begrænses til fem eller seks og omfatte landbrug, fiskeri og havmiljø, landanvendelse, ødelæggelse og fragmentering af levesteder;

29. anbefaler, at der omhyggeligt defineres et delmål for landanvendelse og fysisk planlægning under hensyntagen til nærhedsprincippet for derigennem at afhjælpe de belastninger, der følger

i kølvandet på ødelæggelsen og fragmenteringen af levesteder. De lokale og regionale myndigheder spiller i forbindelse med anvendelsen af begrebet økologiske netværk en afgørende rolle, og de er bedst i stand til at tage hensyn til de forskellige behov i henholdsvis tætbefolkede og større tyndtbefolkede områder. De lokale og regionale myndigheder kommer til at spille en central rolle i opnåelsen af dette delmål;

30. betoner betydningen af et klart referencescenarie, der skal udarbejdes af Det Europæiske Miljøagentur inden udgangen af juni i år, og som skal sikre en fortsat overvågning af og rapportering om delmålene og indikatorerne for stop af tab af biodiversitet og genoprettelse af økosystemerne. Tilvejebringelsen af positive tiltag kræver referencedata af høj kvalitet og en vedvarende overvågning, hvilket igen kræver betydeligt øgede finansielle midler. Dette kan delvis opnås ved at pålægge ejendomsudviklerne forpligtelser, men medmindre EU og medlemsstaterne bliver enige om at øge de finansielle midler til dette formål betydeligt, vil de finansielle midler, som de lokale og regionale myndigheder råder over, være utilstrækkelige;

31. opfordrer EU og medlemsstaterne til at indføre begrebet økosystemer i deres referencescenarie og indikatorer. Som eksempel kan nævnes Det Europæiske Miljøagents første sæt biofysiske kort over økosystemtjenester.

Finansiering til at opnå de nye mål

32. påpeger, at den nuværende budgetbevilling til beskyttelse af biodiversitet ikke er tilstrækkelig til at nå målene, herunder Natura 2000-målene, og slår til lyd for en væsentlig forøgelse af de finansielle midler i EU's budget for perioden efter 2013. Ved udformningen af nye direktiver og programmer skal det sikres, at foranstaltninger, der kan skade biodiversiteten, ikke kan modtage støtte;

33. tilskynder Kommissionen til at optimere udnyttelsen af EU-midlerne, navnlig ved at råde bod på den nuværende underudnyttelse af strukturmidlerne til biodiversitet og miljø og at undersøge mulighederne for at forbedre effektiviteten af den integrerede model for finansiering af biodiversitet og Natura 2000;

34. slår på ny til lyd for⁽⁴⁾ at indføre et system for kobling af statsstøtte til visse miljøkrav, navnlig for så vidt angår den fælles landbrugspolitik og den fælles fiskeripolitik. Derudover opfordrer Regionsudvalget medlemsstaterne til at bidrage til en retfærdig fordeling af omkostningerne ved en genetablering af økosystemtjenesterne mellem de forskellige sektorer i økonomien;

35. henstiller på baggrund af de seneste konklusioner fra Det Europæiske Miljøagentur⁽⁵⁾, at den fælles landbrugspolitik omlægges med henblik på i højere grad at støtte landbrugsdrift med stor naturværdi;

⁽⁴⁾ CdR 22/2009 fin, CdR 218/2009 fin.

⁽⁵⁾ EEA Technical report No 12/2009 »Distribution and targeting of the CAP budget from a biodiversity perspective«.

⁽³⁾ CdR 22/2009 fin.

36. opfordrer Kommissionen til at etablere de fornødne finansieringsmekanismer, så de lokale og regionale myndigheder kan opbygge kapacitet til at stoppe tab af og beskytte biodiversitet i deres områder samt fremme udveksling af bedste praksis på tværs af regionerne.

Invasive arter

37. påpeger, at invasive fremmede arter betragtes som en trussel mod biodiversiteten på verdensplan, og at dette problem er blevet drøftet på de seneste fem konferencer mellem parterne i konventionen om biologisk diversitet (CBD);

38. noterer, at EU's strategi om invasive fremmede arter blev udviklet under Bern-konventionen i 2003. Under mål 5 i »EU-handlingsplanen frem til 2010 og tiden derefter«⁽⁶⁾ opfordres medlemsstaterne til at udvikle nationale strategier for invasive fremmede arter. I den sammenhæng gentager Regionsudvalget sin opfordring⁽⁷⁾ til Kommissionen om at udvikle en EU-strategi for invasive arter;

39. understreger, at arternes tilpasning til klimaændringerne er en medvirkende årsag til deres vandring, og at dette vil fortsætte i de kommende årtier, hvorfor det ikke kan udelukkes, at flere arter bliver invasive;

40. beklager offentlighedens begrænsede forståelse af, hvilken trussel de invasive fremmede arter udgør. Øget bevidsthed og viden om problemerne er en forudsætning for en større inddragelse. Offentligheden kunne ændre adfærdsmønster og dermed mindske risikoen for invasive arters indtrængning og spredning og samtidig bidrage til at opdage og overvåge dem. De lokale og regionale myndigheder er bedst i stand til at inddrage offentligheden på lokalt plan og derved fremme offentlighedens forståelse og inddragelse;

41. fremhæver, at de lokale og regionale myndigheder ligeledes har en rolle at spille i forbindelse med oplysning og som jordejere. Dertil kommer, at deres specialister kan bistå de nationale statslige organisationer i håndteringen af de invasive arter i samarbejde med de vigtigste ikke-statslige interessegrupper og således optimere anvendelsen af den tilgængelige kapacitet og de disponible midler til at forbedre opdagelses- og overvågningskapaciteten.

C. Regionsudvalgets bidrag til FN's konvention om biodiversitet (CBD) og tiende konference mellem parterne (COP 10)

42. erkender, at de biodiversitetsrelaterede problemer rækker ud over de nationale grænser, og slår derfor til lyd for, at der ikke alene træffes foranstaltninger på EU-plan, men også på globalt plan;

(6) Dokument SEK(2006) 621, der er knyttet som bilag til Kommissionens meddelelse om »Stop for tab af biodiversitet inden 2010 – og fremover«, KOM(2006) 216 endelig.

(7) CdR 22/2009 fin.

43. understreger betydningen af på globalt plan at bevare og genoprette biodiversiteten, herunder økosystemtjenesterne, for derved at bidrage til en udryddelse af fattigdommen, til større fødevarerikkerhed og til udviklingen af verdens lokalområder. Udvalget mener derfor, at en gennemførelse af konventionen om biodiversitet (CBD) vil være et afgørende bidrag til opnåelsen af millenniumsmålene, herunder navnlig mål 7 om miljømæssig bæredygtighed;

44. opfordrer EU og Kommissionen til at undersøge muligheden for, at Regionsudvalget kan blive observatør i EU's delegation til COP 10 for således at sikre, at de lokale og regionale myndigheders stemme repræsenteres på en hensigtsmæssig måde i såvel de nationale delegationer som i EU's delegation⁽⁸⁾;

45. er villigt til at bidrage til CBD-processen og dens COP 10 ved at fremme decentralt udviklings samarbejde mellem lokale og regionale myndigheder i Europa og udviklingslandene inden for bæredygtig forvaltning af biodiversitet og økosystemer;

46. tilskynder COP 10 til at vedtage den reviderede og opdaterede strategiske plan for konventionen for perioden 2011-2020 med det sigte at sikre sammenhæng i CBD's strategiske planlægning efter 2010;

47. bifalder, at der i forslaget til den strategiske plan henvises til, at bevarelsen og genoprettelsen af økosystemer generelt skaber omkostningseffektive muligheder for at håndtere klimaændringer, og at håndteringen af klimaændringer igen åbner op for en række muligheder for bevarelse af biodiversitet og bæredygtig udnyttelse;

48. er enig i, at der er behov for større konvergens i den internationale og nationale indsats for at håndtere klimaændringer og tab af biodiversitet på en gensidigt forstærkende måde, der optimerer mulighederne i de igangværende globale processer inden for Riokonventionerne;

49. anerkender, at de hidtil vedtagne foranstaltninger til gennemførelse af CBD har været utilstrækkelige til at nå de internationale 2010-mål;

50. støtter de strategiske mål og de overordnede og sekundære 2020-mål, der både er opnåelige og mere målbare, og som giver en mere effektiv ramme i form af nationale og især subnationale mål. Udvalget foreslår at reducere antallet af mål for at gøre strategien mere effektiv og målrettet;

51. slår til lyd for et nyt overordnet mål, der udtrykkeligt slår fast, at alle CBD-parter inden 2020 skal inddrage deres lokale og regionale myndigheder i gennemførelsen af konventionen. Navnlig bør de decentrale myndigheder inddrages i revideringen og gennemførelsen af de nationale handlingsplaner til støtte for biodiversiteten og i kapacitetsudviklingen på lokalt og regionalt plan;

(8) Eksekutivsekretæren i CBD's sekretariat sendte den 4. februar 2010 et brev til alle parter i CBD, hvori de opfordres til at udpege borgmestre og lokale myndigheder som en del af deres COP 10-delegation.

52. opfordrer COP 10 til at træffe en specifik beslutning for de subnationale myndigheder og noterer sig i den forbindelse udkastet til en CBD-beslutning for COP 10 om byer, lokale myndigheder og biodiversitet med dets udkast til handlingsplan for byer, lokale myndigheder og biodiversitet 2011-2020 ⁽⁹⁾. En sammenhængende handlingsplan er nødvendig for yderligere at styrke og udnytte det betydelige bidrag fra de subnationale myndigheder i forbindelse med gennemførelsen af CBD's strategiske plan

2011-2020. Regionsudvalget anerkender i den forbindelse det globale partnerskab om byer og biodiversitet og ICLEI's program for en lokal indsats for biodiversitet;

53. noterer sig Singapore-indekset for byers biodiversitet (CBI), der vil blive fremlagt på COP 10. Indekset bør videreudvikles, så det kan anvendes på frivillig basis i forbindelse med andre myndigheder.

Bruxelles, den 10. juni 2010

Mercedes BRESSO
Formand
for Regionsudvalget

⁽⁹⁾ Dokument af 27. januar 2010, http://www.cbd.int/authorities/doc/CBD%20Plan%20of%20Action_2010_01_draft.doc